

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 22 de novembre de 2023

Catequesi. La passió per l'evangelització: el zel apostòlic del creient.

27. L'anunci és per a tots

Benvolguts germans i germanes!

Després d'haver vist, el dia passat, que l'anunci cristià és alegria, aturem-nos avui en un segon aspecte: és per a tots, l'anunci cristià és alegria per a tots. Quan trobem veritablement el Senyor Jesús, l'estupor d'aquest encontre impregna la nostra vida i demana ser portat més enllà de nosaltres. Ell vol això, que el seu Evangelí sigui per a tots. En ell, de fet, hi ha un "poder humanitzador", una plenitud de vida que està destinada a tot home i a tota dona, perquè Crist ha nascut, mort i ressuscitat per a tots. Per a tots, ningú no n'és exclòs.

A l'*Evangelii gaudium* es pot llegir: «Tots tenen el dret de rebre l'Evangelí. Els cristians tenen el deure d'anunciar-lo sense excloure ningú, no com qui imposa una nova obligació, sinó com qui comparteix una alegria, assenyala un horitzó bonic, ofereix un banquet desitjable. L'Església no creix per proselitisme sinó "per atracció"» (n. 14). Germans, germanes, sentim-nos al servei de la destinació universal de l'Evangelí, és per a tots; i distingim-nos per la capacitat de sortir de nosaltres mateixos —un anunci per a ser anunci veritable ha de sortir del propi egoisme— i tenir també la capacitat de superar qualsevol límit. Els cristians es troben a l'atri més que a la sagristia, i van per «les places i els carrers de la ciutat» (Lc 14,21). Han de ser oberts i expansius, els cristians han de ser "extravertits", i aquest caràcter seu prové de Jesús, que ha fet de la seva presència en el món un camí continuat, adreçat a aconseguir a tothom, fins i tot aprenent d'alguns encontres seus.

En aquest sentit, l'Evangelí narra l'encontre sorprenent de Jesús amb una dona estrangera, una cananea que li suplica que guareixi la filla malalta (cf. Mt 15,21-28). Jesús s'hi nega, dient que ha estat enviat només «a les ovelles perdudes de la casa d'Israel» i que «no està bé de prendre el pa dels fills i tirar-lo als gossets» (v. 24.26). Però la dona, amb la insistència típica dels senzills, replica que també «els gossets mengen les engrunes que cauen de la taula dels seus amos» (v. 27). Jesús queda impressionat i li diu: «Dona, és gran la teva fe. Que es faci tal com tu vols» (v. 28). Aquest encontre amb aquesta dona té alguna cosa única. No sols algú fa canviar d'idea Jesús, i es tracta d'una dona estrangera i pagana; sinó que el Senyor mateix troba confirmació en el fet que la seva predicació no ha de limitar-se al poble al qual pertany, sinó obrir-se a tots.

La Bíblia ens mostra que quan Déu crida una persona i fa un pacte amb alguns el criteri sempre és aquest: n'escull algun per a aconseguir-ne d'altres, aquest és el criteri de Déu, de la crida de Déu. Tots els amics del Senyor han experimentat la bellesa, però també la responsabilitat i el pes de ser "escollits" per ell. I tots han sentit el desànim davant les pròpies debilitats o la pèrdua de les seves seguretats. Però la temptació potser més gran és considerar la crida rebuda com un privilegi, per favor, no, la crida no és un privilegi, mai. Nosaltres no podem dir que som privilegiats en relació amb els altres, no. La crida és per a un servei. I Déu n'escull un per a estimar a tots, per a arribar a tots.

També per a prevenir la temptació d'identificar el cristianisme amb una cultura, amb una ètnia, amb un sistema. Així, més aviat, perd la seva naturalesa veritablement catòlica, és a dir, per a tots, universal: no és un grupet d'escollits de primera classe. No ho oblidem: Déu n'escull algun per a estimar-los a tots. És un horitzó d'universalitat. L'Evangelí no és només per a mi, és per a tots, no ho oblidem. Gràcies.